

CRÍTICA DE MÚSICA

Esteban Linés

★★★★★ obra mestra / ★★★★★ excel·lent / ★★★ molt bé / ★★ bo / ★ en fi... / ● oblidable

Ampliant fronteres sense pausa

Defensors i crítics han de coincidir almenys en un extrem quan parlen de Ty Segall: que el seu procés de maduresa artística és un fet irrefutable, en el sentit d'haver passat de ser un rocker més de l'escena *garatgera* de la Costa Oest a un dels renovadors del rock indie dels Estats Units. A partir d'aquí, *First taste* és un exemple immediatament reconeixible de la seva proposta sonora, tot i que tampoc no hi ha dubte que el músic californià fa un perceptible pas cap endavant en relació amb el que es coneixia.

D'entrada, un afany d'experimentació, i en aquest sentit el fet que les guitarres brillin per la seva absència no és una casualitat. En lloc d'això, *First taste* es vehicula a través d'una poderosa capa sonora de sintetitzadors i d'una

Ty Segall

FIRST TASTE
POP-ROCK/★★★
DRAG CITY

secció rítmica. En aquest últim apartat, les tasques se les reparteixen el propi Segall a la bateria i el seu col·laborador de llarg recorregut Charles Moonhart a les percussions. A això l'apartat instrumental també dona cabuda a bouzoukis, instruments japonesos de corda o adminicles electrònics com l'omnichord. Amb tot això ha elaborat un escenari sonor tan atípic com atractiu, que serveix, entre d'altres coses, per acollir i realçar el seu inconfusible to vocal, tàctilment expressiu. Aquesta obra de recerca porta amb si mateixa també un evident regust d'autoindulgència i també una aroma a nostàlgia, especialment en algunes líriques com la inicial *Taste*. Aquesta esmentada recerca de noves fronteres sonores, doncs, és imperfecta, però enormement encomiable.

Ed Sheeran

NO.6 COLLABORATIONS PROJECT
POP/★
ATLANTIC

■ Veu inconfusible en un mar de col·legues famosos triats pel seu nom, és l'únic far d'un projecte orfe de columna i ànima. Els convidats van de Bruno Mars a 50 Cent, Justin Bieber o Camila Cabello, però no eviten la banalitat de la proposta.

Madonnatron

MUSICA ALLA PUTTANESCA
PUNK-SYNTH-POP/★★
TRASHMOUTH RECORDS

■ El quartet londinenc crida l'atenció en la seva arrencada amb el seu jocós i transgressor batut punk-synth, actitud riot grrl, esmolats *riffs* de guitarra i temàtica variada. Les onze composicions semblen massa per a una proposta sonora que requereix el directe.

Alba Molina & Joselito Acedo

PARA LOLE Y MANUEL
FLAMENC/★★★
UNIVERSAL

■ A tall de punt final d'aquell "somni" –diu la pròpia Alba Molina– que és homenajar els seus pares Lole Montoya i Manuel Molina, intens directe amb el toc de Joselito Acedo, amb un parell d'afegits com *La mariposa* i *Que nadie vaya a llorar*.

La Setmana del 'Millennium'

EL MIRADOR

Magí Camps

La galàxia Sisa va ser un dels plats forts del matí a l'avinguda de la Catedral de Barcelona, dins de la 37a Setmana del Llibre en Català. Al punt del migdia el cantautor galàctic va desenvolupar tots els seus coneixements astronòmics en la presentació d'*Els llibres galàctics 1966-2018* (Llibres Anagrama). Són set llibres que abasten les cançons, l'obra poètica, els aforismes, els diaris, les cartes..., de tot i força.

"Vaig veure que darrere de les cançons sortien altres escrits i vaig pensar que seria bo d'afegir-los; i aquí comença tot l'embolic", va explicar al periodista Jordi Nopca, justificant-se dient que "sembla que els cantautors han d'escriure les cançons abans de morir-se, com si no haguessin tocat prou els collons cantant-les tota la vida".

Per això Sisa hi ha volgut afegir altres textos, com un diari que va escriure a San José (Almeria), quan era Ricardo Solfa; les cançons d'un disc inèdit del 1998, que es va autoeditar en una casset (*Pirandòlies pàntiques*); o peces tan curioses com el poema que va escriure a Dagoll Dagom demanant un augment d'un 10% a un 15% dels guanys quan representaven *La nit de Sant Joan*. Després d'haver viscut set vides diferents, va confessar: "Ara em trobo en la vida absent, situada fora de la galàxia. L'univers és molt cruel, com la vida però a lo bèstia".

A la tarda va ser el moment de David Lagercrantz. El periodista i escriptor suec ha estat l'encarregat de continuar la sèrie *Millennium* de Stieg Larsson. Ara arriba a les llibreries la sisena entrega, *La noia que va viure dues vegades* (Columna/Destino), que és la tercera i última que escriu Lagercrantz. En una entrevista amb el periodista

Jaume Sisa va presentar els seus llibres galàctics ahir a la Setmana del Llibre en Català

Xavi Ayén a l'auditori del COAC, l'autor va afirmar que se sentia alliberat per treballar a partir d'ara amb els seus propis perso-

David Lagercrantz publica la sisena entrega de Salander, l'última que escriu de la sèrie de Stieg Larsson

natges en nous llibres, i va assegurar que serà molt feliç quan vegi que algú altre haurà escrit la setena part. De fet, tot i que hauria de-

sigat matar els protagonistes, ha deixat un final obert.

La xerrada va començar amb molts problemes de so, ben bé com en una escena d'aquest sisè llibre, va recordar Ayén, mentre Lagercrantz exclamava a cada acoblament de micròfons: "Hi ha un espial! Hi ha un espial!". No ha volgut continuar escrivint sobre Lisbeth Salander "per no caure en la rutina" i va confessar a Ayén que, així com en la quarta entrega va ser més fidel a Larsson, a poc a poc hi ha anat abocant més collita pròpia, però fidel a la denúncia social marca de la sèrie i fent una defensa del bon periodisme davant de les notícies falses. Fent una mica d'es-

pòiler, va parlar de l'Everest, que li serveix "per contraposar el foc de Salander al gel de la muntanya".

I al vespre va arribar l'homenat-

Robert Saladrigas és recordat tant en el seu vessant de novel·lista com de crític literari

ge a Robert Saladrigas, novel·lista i crític literari de *La Vanguardia*, traspassat l'octubre del 2018. Amics i companys van recordar la

seva figura i la seva bonhomia. Sergio Vila-Sanjuán va recordar que fins i tot en les situacions més festives no parlava d'altra cosa que d'alta literatura. Joan-Pere Viladecans va remarcar el seu paper d'activista cultural. Pilar Beltran va explicar com va començar a escriure en català esperonat per Espriu. I Julià Guillamon va subratllar la seva gran vocació literària, de "novel·lista constructor", com el mecano que apareixia en les seves primeres novel·les. Un públic amic, com ara Jordi Herralde, Toniño Masoliver, Fernando Valls i Marc Soler, va acompanyar la vídua, Montse Gilabert, i en va recordar mil anècdotes. ●

MANÉ ESPINOSA